

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Det paradoksale med Hensyn til Problemet faste Skatter er, at de saakaldte faste Skatter netop ikke er faste Skatter. Derfor er det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersens Indvending mod det ærede Medlem Hr. Marius Jensens Betragtninger gal. Naturligvis er det rigtigt, at hvis en Mand for to Aar siden har købt en Gaard, som da havde bestemte Skatter, og Kommunen ikke senere har ændret sit Ligningsgrundlag og sine Ligningsregler, maatte han vide, hvad han gjorde. Men det løser ikke Problemet. Problemet er, at i gamle Dage var Skatterne faste, for saa vidt som de hvilede paa Ejendommens Afkastningsmuligheder. Da var der faste, konjunkturbestemte Skatter, altsaa glidende Skatter, og det er i en vis Forstand de fasteste Skatter. Det forfærdelige ved Problemet er, at en Ting som den, der driver Landbruget, overhovedet ikke kan gøre for, at Kommunen er fattig, eller at Lovgivningen herinde paalægger Kommunen nye Byrder, kan tvinge en Mand til at betale mere i Skat, end han havde regnet med, da han købte denne Ejendom. Det synes jeg, Regeringen skulde erkende, men den vil intet erkende. Den siger bare: I Kommunerne har Venstre og Konservative mange Steder Flertal; de kan bestemme disse Skatter. Det er det Svar, man i Regelen faar over for dette dybtgaaende Problem. Problemet hænger sammen med, at man har faaet denne Ret til at bestemme Skatten i Forhold til Udskrivningen. Derfor er det saa paradoksalt, at det, der er i Vejen med den faste Beskatning, ikke bare er, at den er for stor mange Steder, men at den ikke er fast, saa man ikke kan regne med den, saa den netop ikke er en Prioritet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Marius Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Marius Jensen: Naar det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen kan sige, at en Landmand, som køber en Ejendom med stor fast Skat, faar denne Ejendom saa meget billigere, er det, fordi han ikke kender de virkelige Forhold. Undersøger man disse Ting, ser man meget ofte, at netop hvor man har de store faste Skatter, har man ogsaa de største Ejendomspriser. Naar man, som det ærede Medlem Hr. Kri-

sten Amby nu for lidt siden gjorde opmærksom paa, kunde regne med, at Beskatningen paa fast Ejendom var fast, var der en lille Smule at tro paa, naar man skulde købe Landbrugsejendomme. Men ser man paa Forholdet fra Krigstiden til nu, vil man se, at den faste Ejendomsbeskatning for mange Landbrugsejendommers Vedkommende har betydet den Stigning, der har været siden Krigsaarene til nu, og den har for en almindelig Bøndergaard betydet en Prioritet paa en 14 000—15 000 Kr., som det offentlige har skudd ind som en Stigning i den faste Ejendoms Skatter. Dette Forhold finder jeg ikke rimeligt. Derfor siger jeg, at jeg har ikke noget imod Beskatningen af faste Ejendomme, men den skal være ens i By og paa Land og ikke saadan, at man paa Landet har Mulighed for at skrue den op, efterhaanden som Behovet stiger, enten paa Grund af Socialreformen eller af anden Grund. Man skal være undergivet samme Vilkaar paa Landet som i Byerne, hvor den faste Ejendoms Beskatning ligger med Loft over sig. Det er det, vi ønsker, og saa ønsker vi at gaa ind for lige Skatteforhold; men der kan fortsat ingen Mening være i, at Staten byder Kommunerne og ogsaa de enkelte Landbrug Understøttelse og Understøttelse den ene Gang efter den anden uden at ville erkende, at den Skatteprioritet, som det offentlige har skudd ind, har været den aldeles afgørende Faktor til at bringe Landbruget ind i de vanskelige økonomiske Forhold, det staar i. Der er absolut ingen Mening i, at man ikke vil høre paa det Krav og ændre disse Tilstande.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Jeg er i mange Maader enig med det ærede Medlem Hr. Marius Jensen i hans Kritik af den nuværende Skattelovgivning, der, som bekendt, blev gennemført af Venstre. Det er en daarlig Lovgivning; man burde i Stedet have gjort Skatterne paa fast Ejendom konjunkturbestemte, man burde have gjort dem ens for By og Land, og man burde have lavet dem saadan, at de var uafhængige af Behovet. Det er alt sammen Ting, som Retsforbundet har stillet Forslag om, og det skal kun glæde os, at vi nu kan regne med at faa det ærede Medlem Hr. Marius Jensens Tilslutning.

Dernæst maa jeg i Anledning af den